

[Ministeren for skatter og afgifter]

de virkninger i forbindelse med lovens ikrafttræden. Hvis dette er tilfældet, vil der blive fremsat lovforslag til imødegåelse heraf.

Spm. nr. S 161

Til *undervisningsministeren* (8/11 82) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Vil ministeren oplyse, om der er enighed mellem undervisningsministeren og kulturministeren om, at de to ministre anser sig for juridisk bundet af et tilsagn om at give Børneavisen støtte i de kommende to år?«

Begrundelse

Spørgsmålet er en fortsættelse af spm. nr. S 77 af 20. oktober 1982, hvori spørgeren udbad sig undervisningsministerens indstilling til at opretholde et tidligere givet løfte om støtte til Børneavisen En For Alle i de kommende to finansår. Det samme spørgsmål blev stillet til kulturministeren og finansministeren. Kulturministeren har svaret, at undervisningsministeren, socialministeren og kulturministeren den 29. oktober har drøftet Børneavisens fremtid, og at »vi anser os for juridisk bundne af tilsagnet indeholdt i min forgængers brev af 22. april 1982 til Børneavisens bestyrelse«.

Der synes ikke at være en klar overensstemmelse mellem dette svar fra kulturministeren og undervisningsministerens svar af 29. oktober 1982. Undervisningsministeren svarer nemlig, at spørgsmålet om 2. og 3. del af bevillingen til Børneavisen i 1983 og 1984 afhænger af, om Børneavisen lever op til de forudsætninger, som ligger til grund for bevillingen, herunder særligt om avisen kommer til at hvile i sig selv uden tilskud fra det offentlige.

Det er af afgørende betydning for de mennesker, der arbejder med Børneavisen, for de børn, der abonnerer på avisen og for de politikere, der er interesseret i ikke-kommercielle tilbud til børn, at avisen får et klart tilsagn om at kunne arbejde videre i de nærmeste år. Undervisningsministerens svar gør efter spørgerens mening dette tilsagn meget usikkert, og der er derfor grund til at forvente en uddybning og klargøring fra undervisningsministerens side.

Besvarelse (16/11 82):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Der er ingen uenighed mellem kulturministeren og mig. Vi er enige om, at tilsagnet om at indstille Børneavisen til tipsstøtte i 1983 og 1984 på de årlige aktstykker til finansudvalget er bindende, for så vidt de forudsætninger, på hvilke tilsagnet bygger, opfyldes, dvs. at Børneavisen, som nævnt i mit svar på det tidligere spørgsmål af 20. oktober 1982 (nr. S 77), gennem regnskab og en beretning viser, at bevillingsforudsætningerne er opfyldt for den forløbne periode. Dette er ikke noget specielt i denne sag, men gælder som en naturlig forudsætning for alle sådanne bevillinger.

Spm. nr. S 162

Til *industriministeren* (8/11 82) af:

Wilhelm (VS):

»Kan ministeren oplyse, hvordan de af industriministeren udpegede offentlige repræsentanter i Provinsbankens og Privatbankens bestyrelser har forvaltet deres opgave som offentlighedens repræsentanter i forbindelse med de tilfælde af overtræk, checkkryteri og ågerrenter, som har været fremlagt i sagen om den konkursramte storentreprenør Kay Wilhelmsen?«

Begrundelse

Hvis ministeren på linie med sine socialdemokratiske forgængere vil fastholde, at de offentlige repræsentanter har og fortsat skal have fuldstændig tavshedspligt ikke alene over for offentligheden, men også over for den minister, der har udpeget dem, samt at de selv i tilfælde af lovovertrædelser er afskåret fra at indberette til banktilsynet, idet deres virke alene er styret af loyalitetspligt over for den forretning, i hvis bestyrelse de er indsat, så er det svært at se, hvad offentligheden skal med »repræsentanter« i bankbestyrelserne.

Besvarelse (15/11 82):

Industriministeren (Ib Stetter):

Udgangspunktet for de offentlige repræsentanters virke i pengeinstitutterne er, at deres rettigheder og pligter er tilsvarende de øvrige bestyrelsesmedlemmers. De offentlige repræsentanters kompetence er som for et-